

Obávám se, že není šance. Namísto obnovené Vermontské republiky, Cascadie a možná i nové Konfederace, se dá předpokládat rozpad Ameriky **po jiných, než geografických liniích**. Teorie války čtvrté generace dochází k závěru, že nové prvořadě identity, pro něž lidé hodlají volit, pracovat a bojovat, budou jiné, než ty geografické. Naopak, bude se jednat o identity kulturní, náboženské, rasové, etnické, ideologické, atd. Z jejich naplňování mohou vzejít různé masakry, etnické čistky, pogromy a genocidy, jaké obvykle bývají součástí válek podobného typu a na základě jejich dozvuků se mohou objevit nové státy definované geograficky. **Jejich hranice však budou odvozeny mnohem více z kulturních rozdílů, než z těch geografických.**

Fakt, že druhá americká občanská válka bude ještě ošklivější, než byla ta první – sama o sobě žádný piknik – ještě neznamená, že k ní nedojde. Vše záleží na tom, zdali washingtonská vláda dokáže rozpoznat, že je zde problém s její legitimitou, vše si srovná a začne vládnout kompetentně. Momentálně však v tomto testu neobstává a předpokládám, že tak tomu bude i nadále. Kterýkoli člen vlády, jenž si troufne podřídit soudní politiku blahu národa nebo navrhuje větší než jen velmi kosmetické změny, rychle zjistí, že už náhle není členem vlády.

Většinu minulého týdne jsem strávil na kongresu o **Novém urbanismu**, jehož se účastním již po dlouhá léta. Nový urbanismus se snaží o budování nových vesnic, městeček a příměstských lokalit, coby alternativ k velkoměstské expanzi, což se dá označit za vskutku konzervativní snahu. Tentokrát přišlo na přetřes i něco nového: zajistit, aby tyto **komunity** byly zemědělsky soběstačnými. Proč? Protože se mezi Novými urbanisty (i ostatními) rozmáhá přesvědčení, že jen místní produkce potravin může být bezpečným zdrojem obživy v době rozpadu. Pouze pár lidí v Kongresu se snaží o další logický krok – poskytnout takovým komunitám možnost bránit se. Pokud budoucnost přinese konec impéria, jak **budeme připraveni na Temné období?**

Opět, pokud to zní nereálně, teorie války čtvrté generace říká, že ne. **Není to v žádném případě nevyhnutelné, ale je to jedním z možných následků špatné vlády establishmentu.**

Moje poslední kniha, *The Next Conservatism* (Příští konzervatismus), pojednává dosti obšírně o těchto záležitostech. V polovině devadesátých let jsem napsal román Victoria, který je o americké občanské válce čtvrté generace a jejích následcích. Nikdy jsem nenašel vydavatele, možná proto, že tato myšlenka vypadala moc výstředně, možná ale spíše proto, že byla políčkem do tváře politické korektnosti. Politická korektnost, která je ve skutečnosti kulturním marxismem frankfurtské školy, totiž neztratila nic na své schopnosti zastrášovat vydavatelství. Avšak myšlenka rozpadu USA už není mimo mapu. Ještě může přijít čas pro prezidenta Davise a jeho pomýšlení na návrat do Richmondu a pro Nové urbanisty na zkonstruování nových pevností.

Článek Williama S. Linda – **On War #307: Calling President Davis** vyšel původně na blogu Defence and the National Interest dne 17. června 2009.